

der drejede Halsen om paa Andelsbanken, er og bliver det ærede Medlem Hr. Rytter. Derom kan der ikke tvistes. Det er det ærede Medlem, der gaar den tunge Gang op til Erhvervsministeren og beder ham om, nu da Banken maa lukke, at udstede en foreløbig Lov. Ja, der kan jo siges meget baade for og imod det ærede Medlems Optraeden, jeg har ved første Behandling sagt min Mening om det ærede Medlems Optraeden, og den ændrer jeg ikke. Jeg mener, at det ærede Medlem paa adskillige Omraader optraadte som en Mand baade ved Bankens Lukning og senere paa dens Generalforsamling, men jeg kan ikke erkende, at det ærede Medlem havde nogen heldig Haand til at ordne dette Spørgsmaal, og jeg maa forbavses, naar jeg hører, det ærede Medlem i Dag erkender overfor Tinget, at han ikke troede paa, at 20 Mill. Kr. var nok; men, sagde det ærede Medlem, hvis der bliver tegnet 20 Mill. Kr., viser det, at der er Tillid ude i Befolkningen, og saa kan vi faa tegnet flere Penge endnu. Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil anerkende den Slags Meninger, hvis jeg kommer til det ærede Medlem og vil tegne Penge. Hvis jeg gaar til det ærede Medlem og siger: Laan mig 20 Kr., og det ærede Medlem laaner mig 20 Kr., og jeg saa siger: De viser mig Tillid, maa jeg nu faa 20 til, er det jo slet ikke sikkert, at Tilliden bliver saa stor i anden Omgang, som den var i første. Jeg synes i det hele taget, det var et saare svagt Punkt i det ærede Medlems Tale i Dag, da han talte om disse 20 Mill. Kr., som han ved Rejse fra Møde til Møde søgte at samle, men som han selv vidste aldeles ikke vilde slaa til. Det ærede Medlem vidste det, for det ærede Medlem vidste, at Banken snart skulde udbetale vistnok en halv Snes Million Kroner i Overskud til Mejerierne, at 5—6 Mill. Kr. var opsagt, at man skyldte nogle og tyve Millioner Kr. til Nationalbanken, og at man i det hele taget ikke vidste oppe i Banken, hvor man skulde faa Pengene til næste Dag. Det vidste det ærede Medlem alt sammen, og alligevel rejste det ærede Medlem fra Møde til Møde og talte sikkert overmaade begejstret og forsikrede Andelsfolkene om, at naar de indbetalte disse 20 Mill. Kr., skulde det hele komme til at snurre ganske dejligt igen i Andelsbanken. Jeg synes, at det ærede Medlem ved denne sin Erkendelse her i Dag bringer sig selv i en saadan Stilling, at han virkelig ikke kan komme og angribe den højtærede Erhvervsminister, fordi denne den 15. Januar fulgte Andelsfolkene selv og Nationalbanken og Bankens

Direktion og Bankinspektøren med Hensyn til de 8 Mill. Kr.

Jeg kan egentlig godt slutte med dette, for det er jo det eneste, der interesserer. Det ærede Medlem Hr. Kragh var inde paa forskellige Betragtninger vedrørende Betænkningen, og hvad Meningen var med den, og det er jo rigtigt nok, at det ærede Medlem og jeg i Fællesskab har bidraget til Betænkningens Tilblivelse; men i det foreløbige Udkast, som jeg har været ene om, staar der netop disse Ord om, at det paalægges Autoriteterne at føre Tilsyn med, at Bankloven overholdes, og efter at det ærede Medlem har faaet sine Rettelser ind i Betænkningen, er denne Passus opretholdt ganske uforandret, saaledes som jeg formede den den 24. Juli. Det er altsaa mig, der har skrevet denne Passus, og hvad jeg har ment med den, kan det ærede Medlem ikke bestride, for det kan det ærede Medlem ikke have nogen Mening om; selv om jeg indrømmer, at det ærede Medlem ganske sikkert er en stor Tanke læser og sikkert har mange andre fortræffelige Egenskaber, saa maa jeg holde paa, at hvad jeg har ment, da jeg skrev den, ved jeg bedst Besked om. Da jeg skrev denne Passus, har jeg tænkt paa, at man fra 1920—24, eller rettere til 1. Juli 1925, næsten hele Tiden har haft Andelsbanken udenfor Banklovens Bestemmelser, og i denne Passus ligger der ikke fra min Side nogen som helst Bebrejdelse overfor den nuværende Regering.

Jeg vil tillade mig at slutte med disse Bemærkninger og paa ny anbefale Tinget, at vi hurtigst muligt vedtager Lovforslaget, saa det kan komme over i Landstinget. Jeg synes jo, at det efterhaanden er lidt morsomt, at man i denne travle Høstid skal holde Rigsdagen inde saa længe for en Sag, som vi paa Forhaand var enige om, og jeg forstaar slet ikke, at man fra de to ærede Partiers Side blæser en saadan Storm op, men det kan jo være, at det ærede Medlem Hr. Rytter eller det ærede Medlem Hr. Kragh har en eller anden Dagsorden i Baghaanden i Aften. Det er jo meget muligt, og i saa Henseende maa vi jo forberede os og se paa den, og de Herrer skal ved denne Lejlighed, som ved alle andre være velkomne med deres Dagsorden. Vi har heldigvis en Regering, der er saaledes stillet, at om det skulde lykkes de Herrer at fælde den, nu vel, saa kan denne Regering gaa ud til Vælgerne, og jeg tror da, at et endnu større Antal Vælgere end ved sidste Valg vil flokke sig om vore Faner.